

това. Ако ти е жялно за онова, що си сторилъ, и ся трудишь да не правишь вече така, то хора-та не щѣтъ да ти ся сърдятъ много, нито ще тя наказвать строго. Тѣ щѣтъ тя обычать ако казвашъ истинѣ-тѣ; щѣтъ мыслятъ че всякога можѣтъ да вѣрвать онова, кое-то казвашъ, и щѣтъ тя почитать за честность-тѣ ти.

У Р О К Ъ 41.

„ИСКАМЪ ДА СЪМЪ ЧЕЛОВѢКЪ.“

Единъ человекъ като вѣрвѣше една сутренна въ пѣтя си, срѣщна едно малко момче на седѣмъ години, съ книги-тѣ си подъ мышницѣ, че отиваше на училище-то.

Слѣдъ като ся поразговори малко съ него, той го попыта: „Добрѣ, малко мое момченце, какво искашь да станешъ като порастешъ?“

Тоя человекъ бѣше пыталъ и много други момчета съще-то пытаніе; и нѣкои отъ тѣхъ бѣхъ му казали, че тѣ имали намѣреніе да станѣтъ земледѣлци, нѣкои че искать да станѣтъ търговци, а нѣкои пакъ законодавци или учители.

А какъвъ, мыслишь, че бѣше отговоръ-тѣ на това малко момче? Ето неговъ-тѣ отговоръ: „Азъ искамъ да станѣ *человекъ*“, каза то. Неврѣди дали щѣше да е земледѣлецъ или търговецъ, учитель или законникъ; ако станеше человекъ, той щѣше да има почетъ и уваженіе отъ всички, кои-то го познавать.